

Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

209124

70

PASTIRSKI LIST

NAJ VISOKO VREDNESHEGA

GOSPODA GOSPODA

ROMANA SEBASTIANA

SHKOFA SEKOVSKEGA,

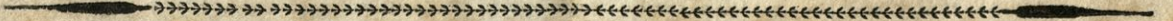
ADMINISTRATORA SHKOFIE LEOBENSKE, FIKSHTA ESTERAJSKEGA ZESARSTVA, DOKTORA SVETE THEOLOGIE INO PHILOSOPHIE.

NA VERNE

SEKOVSKIE INO LEOBENSKE SHKOFIE

PRI NASTOPI SEKOVSKEGA SEDESHA.

V' GRADZI,

S' PISMENZAMI J. A. KIENRAJHA.

1 8 2 5.

209124

209124

P 982/1968

ROMAN SEBASTIAN

PO BOSHJI MILOŠTI ŠKOF SEKOVSKI,
ADMINISTRATOR ŠKOFIE LEOBENSKE,
FIRSHT ESTERAJHSKEGA ZESARSTVA, DOK-
TOR S. THEOLOGIE, INO PHILOSOPHIE i. t. d.

VSIM VERNIM TIH ŠKOFIJ POSDRAVLENJE INO BLAGOSLOV. (SHEGEN)

Denes je pervokrat, da jaz kak vikšhi pastir govorim k' moji zhredi, v' duhi okol mene sebrani, fkos toto poselno pismo na njo ravnano.

Da bi naš Bog, kateri serza vsih ljudi v' svoji mozhi imá, med sobo rasvetil, da rasmimo eden drugega, da bi, kaj jaz sdaj povem, pravi odgovor bil na to, kaj bi vsaki, ako bi pri meni bil, rad pital, da bi jaz v' tem listi vsakemi dal, kaj si volši, ino dabi vsaki samo to pravo dobro shelél, kero famo všm je potrebno, da so frezhni tú ino na vezhno. Ako bi tako bilo nasledovanje mojega poselnega pisma, bi se bile rasumele med sobo našhe serza, ino bi bilo naj gotovněsho porokovanštvó, da v'kup flifhimo, da se imamo sposnati, vi mene sa vašhega pastira, ja vaš sa mojo lubleno zhredo; kajti na tém ozhe Jesus, da se sposnajo med sobo pastir ino ovze.

Ovze, on pravi, a) zhujejo njegov (pastirov) glas, ino on sove svoje ovze po iméni, ino nje vun vodi, ino kda on svoje ovze vun spusti, on pred njimi gré, ino one sa njim gredó, sakaj posnajo njegov glas. Sa luzkim (ptujim) pa ne gredó, ampak od njega beshijo, sakaj ne posnajo glasa luzkega. (ptujega) Jaz sem dober pastir, jaz moje posnam, ino moji mene posnajo.

a) Joan. X. 3, 4 5. 14.

Tudi sem po pravem poti k'vam prišel, sam varih me je k' zhredi privodil, ino nisem enak tati ino rasbojniki od drugot notri slésil. a) To jaz pravim, kér verjem, da je sa vas pokojezhno, zhi snate misliti: Bog nam je pastira dal, on bo zhuval sa nasho dobro po svoji dolshnosti.

Vejte ali, neti je bilo mojo lastno svolenje, de bi vas pastir postal. neti shela mojega serza; nikak, ako bi vas menje lubil, ampak da sem vas lubil, vas rajshi bi bil vidil vu varstvi kakega moshá, keremi bi smel misliti dano veksho modrost, zhednost, serzhnost ino sdershavajozho mozh, kakti sem si jaz sveden totih lastnosti.

Ref je da nebom henjal hvaliti mojemi Gospodi Metropolitu, Vikshemi Shkofi Salzburfkemi, ker mi je toti posvoj dal, ino mojemi naj milostivnéshimi Zefari, najvishekeri svojo dovoljenje je dodelil, za telko zaneshenje meni skasano: Ali pa zhi ravno toti posvoj bi snal dershati sa plazhilo, she le jako prasnonapuhljivo bi bilo, ako bi htel vervati, da je bil taki prvi srok tega posvanja; vekovezh, zhi ozhem svesten biti proti samemi sebi, ker sem saverjeti, da premilostivnega Samoladvza tako, kako mojega Vikshega Shkofa oshivi prava apostolka vrozshoshelnoost sa rasshiranje nashega svetega pravoverstva, morem vervati, da sem na veksho pole sato poselstvo dobil, da bi na prihodno delal persilneshe ino obstalnéshe.

Ker pa sem mozhí tako mojega rasuma, kako moje vole do sdaj famo skushaval v' fredini, is svojega isvoljenja jaz slate tote fredine nebi bil sapustil, ino vsako pozhutenje sa kako viksho flushbo bi od mene bil odvernil kakti glas skushavavza. Vse sem imél, zhesa sadovolni potrebuje po apostolškem navishavanji k' svojem sadovolstvi. *Zhi imámo, pishe S. Pavel svojemi Timotei. b) shivesh ino oblazhilo; naj imajmo s' tem sado-*

a) Joan. X. 1. 2.

b) 1. Timot. VI. 8. 9.

sti, sakaj kateri ozhejo se obogatiti, padejo v' skufshnjavo ino saderge hudi- zha, inu vu veliko nehafovitnih ino shkodljivih shel, katere ludi potopijo v' pogublenje ino v' konzhanje.

Ker sem od tridesetih let bil nastavljen na dosti menjšhi njivi, tam nikol nesem imel dolgega zhasa, ino tudi tega opravila she dolgo nesem odpravil, të je sastopljivo, da sem se silno vstrafhil, kda sem v' starosti, v'keri zhlovek sazhe skoro se otruditi, bil odvseti od mojega menjšhega opravila, de bi mi bile prekdane pola nedomerne rasfhirnosti k' obdelavanji.

Dosti krat sem k' svojem podvuzhenji v' svetem pisni a) uno lepo pripodobovanje bral, kdej so drevesa svit dershale, da bi is med sebe kra- la svolile, ino kdej rodovitni terf, ino jako tak dobro darovno Olfko no Figovo drevo veliko zhas tak rasumno kak resno so odvernjavale, ker vsaki svojo dolshnost spolniti, nikak pa naj vishe stati rasumi. Le samo ne- hafovitni, dostokrat shkodlivi tern se je v' svojem shtimanji sa vrednega dershal, da bi kral postal. Hak samovitno drevo sem bil marliv, da sem na vlastni semli, ino na semli svete zirkve ne zelo nehafoviten stal, ino malokero fadje, kero sem pri moji vuzhitelni flushbi kak na drevi rodil, so snali jogri k' mojim nogam sedezhi kak pod drevom sbirati, ino more- biti proti gorezhim sonzhnim sharcem opazhnega rasfvetlovanja oshivezho fénzo najti.

Is tega je sastopljivo, kak je prifhlo, da sem bil jako raspokojen, kda se mi je velelo doli stopiti od vuzhitelniga stola, da bi dohodil Shko- fov fedesh. Narozhilo se mi je zhupati, na mesto zhres 60, zhres 600,000 dufh, ino klezhezhi pred Altarom sem mogel s' persego obezhati, da ne- shtubim ni edne totih meni saverjetih, fkos kerv fina boshjega tak drago kuplenih dufh is mojega sadolshenja.

a) Sodnik X. g. i. d.

Zhi pomislite, da je teshko le famo deset ludi voditi, kaki pokoj sti premore Shkof obezhati, kerega naloshnost je zhuvati zhres vezh od polovine milionà ludi, da ne sgubi enega od sto jeser is mankanja spre-gleda, ali serzhnosti, ali sdershavajozhe mozhi; ino kak nepokojitna bi sa njega mifel bila: is tvojega sadolshenja je en zhlovek vezhno sgublen postal?

Zhi pomislite, da je shivlénja dol, fkos kerega imám s' mojo ne-ftetljivo zhredo hoditi, okrajani s' travnikomi, kdé ref dosti dobrega seli-fha, tudi pa dosti stropnih vsadiz raf, ino da so ti travniki ograjeni s' germovjom ino hostami, v' kerih se sdershava vnogo volkov, *keri*, kak je Apostol napre povedal, a) *zhredo bodo nadirjali, ino ovzam nesanesli*, zhi to vse pomislite; bote sposnali, da bi moj nepokoj mogel dorásti na tes-noto, ako nebi se samogel sanesti famo na Boga. Kajti jaf imám v' svoji ofobi, ali fkos moje podloshne pastire povfodik zhuvati, da is sto jeser mojih ovez is nafhe nesbudnosti nijedna strupne vsadize nepokufi, ino pov-fodik imám sovrashnike od vsih strani grosezhe odbranuvati.

Rafvelenje, da je vsaki le famo dolshen storiti, kaj premore, fhe breme, namesto da bi ono slehkotilo, le vezh poteshavi, sakaj ravno da imam storiti, kelko premorem, hode vrozho dnevno mojo opravilo, ino tudi moj pokoj bude nepokojen.

Vém, da vi, ako lih vam povem moje svuneshne nevarnosti ino teshavnosti, mojo snoterfho shaluvanje, meni njih ne samorete odvseti: ali pa zhi je veliki *Pavel* v' enaki priloshnosti ravno tisto storil, b) sakaj bi mene fram bilo, kerí sem dosti slabèfhi, njega nafledovati? ino zhi je nafha naj zhistèfha, naj vikfha predpodoaba *Jesus*, ako lih terpljenja ku-po (kelih) je mogel in' htel piti, vihavanje v' tem najfhel, da je svoje

a) Djanje Apostolov XX. 29.

b) 2. Korint, VII. 5.

tri naj prijetnejše jogre k' molitvi sbudival ino njim te obstal, *da je njegova dušha shaloštna do smerti* a) sakaj bi jaz menje odshalenja na tem najšhel, zhi se ozhitno serzhno pogovarjam s' tistimi, kere sdaj moje svati, ino potem vupati smem, da njim moja priloshnost nije enakešhna.

Kdo saštopi jesik serza, nemore totih govorov na hudo islagati kakti skas genjenih zhutov; drugi ref nebodo najšhli pravega pomina, kér ednostranfki ino opazhno jesikovo navado ishejo v' knigi (bukvah) rasuma, kera je le famo najti v' knigi serza.

Vezh sa me vala, da moji, ako škos to obstanje spoznajo, kelko je meni nalosheno, sa nje storiti, tudi nebodo odnagnjeni, sa mene kaj storiti; naj menje vsak den sa mene moliti; ino s' tem she jako došti sa mene storijo, kajti škos obzhinško molitvo vernih smem se svetim Pavlom vupati b) *da me Bog is nevarnosti kak do sdaj, she dale bo odtel* (refhil). Jesuf je sej oblubil: *Kaj bote ozheta profili v' mojem imeri, to bom storil, da bode ozha v' sini zhaften. Zhi bote mene kaj profili v' mojem imeni, bom storil* c) Jaz bi potem sedinjeno molitvo Vernih sa svojega vikšhega pašira rad shlebe ime-
nuval, škos kere, kakti šhos vodéne napuške boshje milosti is nebél v' njega se vlevajo, ino kere të ravno tak obilno od njega drugozh po vsih stranih se stakajo v' daleko ino šhircko dolino, kam pride se svojo zhredo, tak da pola ino travniki od totih milostivnih vod vsak den pomozheni veselno se selenijo ino zvetejo, ino sdravo, dobrodušhezho ino obmozhezho pašho donafhajo v' obilnosti.

Ali pa ne famo škos *molitve*, ampak tudi na drugo visho vi vsi premorete vašhega Škofa v' njegovi teshki flushbi jako opravno podpirati.

a) Matth. XXVI. 38.

b) 2 Korint. I. 10.

c) Joan. XIV. 13. 14. XV. 16.

Kak Apostol piše a) *ne mámo tu obstojezhega mesta, ampak ishemo prihodno*. Kajti ptujniki ino potniki smo na semli, ino to govorezhi damo na snanje, da domovino ishemo b) — zhaš našhega tukešnega prebivanja je kratek c) sato moremo, kakškoro na to semlo pridemo, she tudi stanovitno na odhod misliti; kajti kak hitro našho semlensko prebivališhe, našho vmirajozho truplo sapuštimo, moremo se tá prek seliti v' hram nevmerlivošti, ino Bog naš je na semlo pošlal, da mi vu zhaši sdelávamo hram našhe nevmerlivošti, ino kak si vsaki tu sdeláva stanje, tak bo tam prebival; kajti vsakemi bo te povernjeno po svojih delah. d)

Kak sdelavavni mojster tega nevmerjozhega hrama je od Boga Shkof postavljen, mešniki sa njemi pridani sa pomagavze. Spodlaga stanja je *Kristus Jesus* e) Nad toti kameni spodlaga se more zelo stanje sdelavati; sakaj le kdo škos vero na *Jesusa Kristusa* sazhne ino dokonzha, sa vezhnoš delá, proti kerih vrata pekla nizh neboldo premogle. f)

Ravno kak je ali Shkof postavljen isdelavni mojster biti vernih, mešniki pomagavzi, tak vsaki sna rezhi, da si je v' nedo-merno prostornem hrami vezhnošti svojo prihodno prebivališhe sam sdelal, ker je k' njemi pripravo ofkerbél.

V' tem pomini S. Peter vernike imenuje ne mertve, temuzh shive kamne, is kerih, kér na spodni kamer, kateri je *Jesus Kristus*, se poloshijo, postane duhovni hram. g) Sveti Augustin raslaga, kaj se velijo shivi

- a) Hebr. XIII. 14.
- b) Hebr. XI. 13. 14.
- c) 1 Korint. VII. 29.
- d) Matth. XVI. 27.
- e) 1 Korint. III. 11.
- f) Matth. XVI. 18.
- g) 1 Petr. II. 5.
- h) Tract. Psa. 121.

kameni: *Ti shivish*, on pišhe a) *zhi vérjesh*, ino *zhi vérjsh*, *postanesh boshji hram*, ino drugokdé tifti svcti ozhak pravi. b) *Skos vero se terejo is rude kamni sa sidanje*, ino *is lefov se podirajo stebila*, ino *zhi se verni podvuzhijo*, *kerstijo ino dale ispodobijo*, *te se toti kamni ino stebila skos roke tefazhov ino sidarov sefekajo*, v' ravno versto poloshijo ino isravnaajo. Kamni ali postanejo Kristjani k' temi nevmirajozhemi hrami fkos véro na *Jesufa*, sakaj kdo na nje-ga nevérje, tifti bode po besedi *boshjega Sina* pogublen c) kér neje mogozh-no bres vere Bogi se dopasti. d) Velijo pa se shivi kamni, kér Kristiani svojo vero skashejo fkos dèla, *da je vera mertva bres del* e) ino potem sej dá tota vera na *Jesufa* vezhno shivljenje; f) saflushijo ali tudi v' tem sagle-di verni na *Jesufa* Kristjani pred vsem veleti se shivi kamni.

Is tega she vidite, kak duhovstvo ino lustvo sebi moreta v' roko delati, da nevmirajozho sidino do konza opravita. S'tim, da ste vi eno lustvo, verno na *Jesufa* Kristufa, tota zela vnoshina je ednaka rudi; du-hovni pod vishanjom svojega *Shkofa*, kda predgajo, katekismus vuzhijo, aldovavajo, (ofravajo) ino sakramente sdélivajo, terejo kamne, nje obfe-kavajo, nadvishe slagajo, ino sedinijo k' sidi netrosovitno terdemí, dokler na konzi *Zhafov* v' tem vezhnem hrami vsi imajo dobiti svoje prebivanja.

Predopisavanje k' temi sem jas mojim duhovnikom v' posebnem po-felnem písmi napré poloshil; vam pa, lubleni! ozhem kratko navishanje dáti, kak bi vi mogli k'temi nevmirajozhemi deli pripomagati.

Pred vsm je mojo oko ravnano na *ozhete* ino *matere*, na *vuzhenike* ino *vuzhenize*, na *hishne gospodare* ino *gospodinje*. Kajti fkos nje snajo po-

a) Serm. 256. de Temp.

b) Hebr. XIII. 14.

c) Mark. XVI. 16.

d) Hebr. XI. 6.

e) Jak. II. 20.

f) Joan. XX. 31.

štati zeli rodi k' svelizhanji ali k' pogubi. Jesuf pravi: a) *Dobro drevo nemóre malovrednega sadja perneſti.* Zhi ſo ali vuzheniki ino ſtaréſhi dobri, nemore smenkati, da bodo dobri tudi podvuzhenzi ino otroki; ino zhi bi ne bili, bi ſe moglo po beſedi Jeſufovi drevje is ſadja ſposnati b) Ino ako bi kdé na njivi totega otrozhnega ſveta famo kokolje (drazhje) israſlo, tak da bi dobro ſeme nebi moglo dorasti, jeli bi ſe nebi moglo pitati ſ' evangeliſkimi hlapzi, odkod telko drazhja pride, kdé ſe je famo bobro ſeme ſeſéjalo?

Po islaganji hiſhnega goſpodara v' Evangelji je med tem da ſo ljudje, kerih je njiva bila, ſpali, ſovraſhnik priſhel, ino je telko drazhja naſéjal. Velki greh pa je, ne zhuvati zhres dezo nam narozheno, morti ſami ſovraſhniki biti; kajti zhi ozheti ali matere ſato, da bi nebi mogli kregati ali kaſhtigavati, radi ozhi ſklenujejo, te ſo oni ljudje, ker ſvojo veſt vſpavajo; med tem pa pride ſlepa ſtaríſhova lubesen, ſdirajozhi ſovraſhnik, ino ſeja ſtoklaf v' ſerza nedolſhnih otrokov.

Zhi pa *ſtaréſni* ino *vuzheniki* ſ' Apoſtoloſm miſlijo, da njim ni je potrebno kaj drugega ſnati, kak Jeſufa Kriſtufa, kriſhanega, c) zhi otroki domá, v' ſholi naj perle ino zhres vſe od Jeſufa zhujejo; zhi ſe njim ſkos navuke ino ſhivljenje globoko natiſne: *da jeli jejo ali pijejo, jeli kaj drugega delajo, naj vſe k' zhafſti Jeſufovi v' njegovem iméni opravljajo, kér le ſamo v' njemi je svelizhanje, ino kér néga drugega imena danega pod nebom ludem, v' kerem bi iméli svelizhaní biti;* d) zhi ſtaréſhi ino vuzheniki otroke le ſamo to vuzhijo; toti ſe tudi ſamo tega navuzhiti ſmorejo, zhi njim ſamo pot k' Jeſufi kaſhejo, bodo tudi ſamo Jeſufa najſhli.

a) Matth. VII. 18.

b) tam VII. 20.

c) 1 Korint. II. 2.

d) Djanje Apoſt. IV. 12.

Zhi ali she otroki rasvun Jesufa tudi druge rezhi snajo, od Jesufa pa morebiti slo malo, ali [zelo nizh; tak nešo iméli domá ino v' sholi marljivih ino pridnih vuzhenikov od Jesufa, ino so bili premalo zhuvani, kér tudi nehafne rezhi snajo ino v' kraje pridejo, od kerih she bi iméli prozh oftati.

Kaj bi staréfhe ino vuzhenike naj bole moglo poserzhuvati, dabi pri svojem opravili posebno fkerblivi bili, je to, da vsaki zhlovek, telko vezh nepogubleni otrok, zhut ima sa dobro ino lepo, sazhesa volo komej kdo hudo lubi kak tako, ampak da zhut v' njem pogublen ono predstavlja fkos vkanlivo obrasivanje kakti kaj dobrega ino lepega.

Da so *staréfhi* ino vuzheniki naj prvi ino blishéfhi pri otrokih, njim nemorc teshko priti, prozh od njih dershati fhkodlive obmote, zhi le ozhejo biti zhuvavni.

Ima *krepost* refnizhno vrednost, ino sato tudi *lepoto* ino *dobroto*. Lupina, njo obdavajozha je ref terda, pa ravno s'tim je snoterfshno jedre prevarjeno proti tistim, kerí pridejo se igrat lahko miselno. Zhi *staréfhi* sadofti rano otroke snane naredijo s' lublivoftjo *kreposti*, perle kak pijejo is strupne kupe greha, bodo se na njo navadili, ino ne sheleli piti is mlake nezhistih radofti.

Ali pa postavimo, da [bi otrok pogublen od porodnega greha htel nemarajozh svojih staréfhov sdati se hudemi; otrok je slab ino nepomozhliv, ino natura njemi je she tak male mozhi dala, da nepremore dofti hudega storiti. Kak malizhni protistavek smore otrok napraviti, zhi vi, nemarajozhi njegovega detezhkega protifilenja njega v' roke vsémete, ino ga *kreposti* v' krilo polóshite. Morti ref bo se prepiral, jokal ino krizhal, dokler posabi poshelenje po svojih nespodobah; pak le imá *krepost* posebne lublivofti tudi sa nedorafhenega otroka; zhi je enkrat sposnal fkos dolgfhi zhaf lepfhe ino nedolshne igre, bo imél na njih veselje. Ino

tak se snajo skoro po igri otroki privoditi k' Jesusi, alto se vura ne samudi, kdéj se morejo dati voditi, da s'he so slabi.

Otrozhenega obranilštva nepremagati slabost kashe, ino se veli obštati, da se kdo skos détezhko protifilenje dá nagniti, njemi pokoren biti namesto dabi njemi veléval. Sna se ref pergoditi, da otroki dobro sreduvani, zhi staréshov hram ali fholo sapuštijo, se sablodijo, ino se obernejo od lepih vshitkov k' pušnim. Ali pa od takih se sna dozhakati s' velikim pokojstvom, da bodo skoro sposnali, kak je bridko sapuštiti svojega *gospoda ino Boga*, ino da bodo enaki sgublenemi fini nasaj se obernili s'zhutom, kelko lepše, ino frezhnej so pred tim, kda s'he so dobri bili, v' staréshovem hrami shiveli.

Na tako visho premorejo staréshi ino vuzheniki veliko dosti k' lepšemi zvetenji moje shkofie pomagati, ino jas bi dobro navishane fhole, naj so ozhitne ali v' staréshovih hramih, rad imenuval jako sadishe, is kerega dobivam drevizhje polno savupanstva; s'zhim se enazhi pole meni saverjeto lepemi ogradi, ker se samim sdravim drevjom obsadjeni nam vsm, vnjem snajshlivim daruje sdravo sadje ino dobrovitno féngo.

Nikaj menje tudi *mojstri ino umetniki, gospodari ino gospodinje* snajo biti marlivi ino blagodarovni pomagavzi, zhi svoje podloshene sa svoje refnizhne hišne tovaršhe imajózhi ne posábijo, kak ostro veli Apostol sa svoje skerbéti, kda pishe. a) *Ako kdo sa svoje, posebno sa domazhe nemá skerbi, je véro satajtl, ino je hujshi, kak nevernik.*

S'tim Apostol neozhe le samo morti povedati, da se imá njihov shivot obškerbéti s' oblazhilom ino shiveshom; njihov veliko imenitnéshi del je njihova nevmirajozha dušha, katera nemá menjših potrebnosti kakti shivot; pak drugakšne.

a) 1. Timot. V. 8.

Keri svoji drushini shivefh ino plazhilo davajo, fo she nekaj, pak le naj menjfho opravili, ino vezh fkerbi iméli sa sebe, kak sa svoje flushevniké; kajti da spremagajo opravlati svoje pola ino svojo pohifhtvo, morejo iméti delavze, ino oni po rehnizi vezh dobivajo, kak davajo, drugazhi bi mogli puftiti prafhne pola leshati. Nifhe pa od unega, kerí is jutra najemnika vsume, ino ga vezhér plati, nebo rekel, da je sa njega ozhétno fkerb imél, kda je vezh miflil na svoj dobizhek, kak na hafek najemnika.

Here je previdnost navishala k' flushbi, taki fo ali bres staréfhov, ali od njih lozheni, ino kda nemajo dopufhene svojobodnosti, kero vfi shehijo, ne malokda, potrebnega isreduvanja po velkhem déli sgoleni se zhutijo fkuhfavane, po prepovedanih potih se odfhkodovati sa svojobodnost. Ako obzhutijo, da njih gofpodar doma, kdé flushijo, kda fo sterpeli dneva teshavo ino vrozhino, neposna, kak fkoró se sazhne profna vura; kak ptuji (luzki) derfhani, ino plazhilni najemleniki ne najdejo veselja doma, ino si ishejo odsvunaj prijatele ino sadovolftva.

Ino da malokda rasmijo dobro isvoliti, dostokrat na kaj savershlivega se nagodijo, kaj imájo k' svojem kvári teshko obshalofivati, ino zhres kaj fo sago-vorlivi predpostavleni pri Bogi; kajti bi bila njihova naloshnost, po opomini fvetega Pavla fkerb iméti sa njihove domazhe, ino nje vishati v' shivanji njihove svojobodnosti.

Isgovarjanje, kakda nebi drushina terpéla protigovorenja, naj vifhe do ta sna valáti, da nije dopobolfhati dnef ino jutro, ino fhe morti dolgo né; pak nikoli nebo skasalo, kak da bi se nebi premogla pobolfhati, ako bi se htela nadévati umetnost, ferzhnost, ino isdershavajozha mozh. Tudi grefhnik se nekokda obrudi, ino té je mogozhno njega dosegnuti ino nasaj privoditi.

Zhedni podobnar isdelava, se vé nekokrat s' neverlivim trudom, is nepodobnega kamenja podobo, prezhudivanja posnavzov vredno; s' umet-

noftjo ino stalno marljivoftjo krotimo nedvumne shivadi, kere smo divje v'lefi polovili, ino nje ta pripravimo, da ftorijo na besedo ino snamenje, kaj velimo.

Naj se pri nekemi vidi vgaflnjena luzh rasuma, fhe fai prirodhna je svezba, da uno snamo novizh vushgati; naj je greflnega zhloveka ferze v' hosti hudih shel kak fi koli sadivjeno, ino zhi bi njegova dobra vola s' petimi neobvesanimi zhutomu kakti s' petojnimi voshami bila obvesana, tak da tudi dobrega, kero bi rad ftoril kakti hlapez svojih zhutov nemore do- pernefti; nitak ne sdvojite; le fte njemi dolshni ftrégo, ino isterplivo fkerb.

Ako fte tak frezhni, da ga le nekaj k' pomifhlavanji spravite, k' rasumi nasaj pride ino fskoro bo spregledal svojo nedlogo, ino shelél, da bi kdo njegove vesila odvesal. Te bode fkos vaf isproftjeni greflni hlapez po- ftal vaf h pobolshani flushevnik, ino kak preobernjeni Onesimus svojemi gopodi Filemoni vam bo na prihodno telko svestnej perdrusheni, da pozhu- ti, kak dobrovitno fte s'njim obhajali.

Sa gotovo ako vi po apoftolftkem opomini svoje na dobro vuzhite, *na tako nje opominjate, ino nje fvarite se vfo oblastjo* a) *ako njim osnanu- jete navuk Jesusov vu vfaki vuri, bodi fi priloshno ali nepriloshno, nje po- fvarite, opominjate, pokregate se vfm poterplenjom ino podvuzhenjom* b) *ako njim postavno ref, ne pak ostro, ne bridko, ampak se ferzom polnim lu- besni se svetim Pavlom nagovarjate: c)*

Bodite pokorni telefnim gopodarom se strahom ino trepetanjom, v' preproshnosti ferza, kak Kristufi, nikaj kak hlapzi na ozhi, da bi hteli do- pafsti ludém, ampak kak hlapzi Kristufovi, keru ftorijo boshjo vólo is ferza radi, s' dobro vólo flushezhi kak Gopodi, ino ne kak ludém; ako ne sa-

a) Tit. II. 15.

b) 2 Timoth. IV. 2.

c) Edhes. VI. 5. 6. 7.

povedavate samo vašim, kaj imajo storiti, ampak tudi sa vaš same pomnite besede tistega Apostola, rekočnega a) *Vi gospodari, storite njim (služevnim) ravno tisto, opustite shuganje, ino spomenite se, da je tak dobro njihov kak vaš gospod v' nebesah, ino da on ne gleda na stan ljudi; ako bode po takem sadershba med predpostavlenimi ino podloshenimi ne gospodarfka, ampak ozhétna; ako nje ref fkerbno po dolshnosti dershite, pak bres potrebe bolnega nikaj nesadénete, ino zhi bi kaj mogli, ne vezh, kak je potrebno; ako vi vašhe sapovedi ino shele, kerih podloshni dnef neso bogali, jutro ino po jutrem drugozh narozhite; ino ako vi, dokler odnašajo pokorni biti, dolshnost pokornosti njim naprej postavlate; ako vi tudi zelo v' stavi, kde služevni doštajno tresnost (pomérnost) posabijo ino si nespodobije dopušhajo, s' postavnostjo, mirni ino spomenlivi njihove ne doštajnosti sa sebe ref ozhete terpeti, pak nikda vašhe naloshnosti ne ozhete samudivati; ako vašhi služevniki vidijo, da vi, kaj od njih terjate, tudi sami storite, ino po opomini svetega Petra b) *ravno tak podloshni ste vsaki zhlovezhki redi sa voló Boga, naj si bode krali kak vikshemi Ladavzi, ali vajvodom kak od njega poslanim ko kashtigavanji hudodelnikov, k' hvali dobrih, fkos kateri priklad pokornosti bote potihnili nevumnost nespametnih ljudi c) zhi nje liki primarjate, vaš marati (shimati), da vi nasledujete sapoved svetega Pavla, kero je dal svojemi Titusi, d) *Vu vsih rezhik ti sam bode isgled dobrih del, v' navuki, v' modrem sadershanji, vuzhitna beseda naj bo sdrava, nesvarliva, da bo se sovrashnik framoval, kér ne bo imél nizh hudega sa nami govoriti; ako bodo na sadno s'tim shimanjom sedinili lubesen, kaj se bo sgodilo bres dvoja, zhi bodo vidili, da vi spervega nje***

a) Ephes. VI. 9.

b) 1 Petr. II. 13. 14.

c) 1 Petr. II. 15.

d) Tit. II. 7. 8.

lubite, ino vafho lubesnivo misel s tim skashete, da njihove mozhi po meri nafilujete, ino njim teshavo, kelko je nekokda teshêfha, telko saneshli-vefhe na rame nalagate, ino da vi vafhi drushini ne davate le samo dela, ampak da tudi sa senzhno drevo fkerbite, kdê samore se raslehkotiti po bridkem opravili; ako ste vi takfni, da s' vafhimi delite dobro no teshavno: té zelo nikak ne dvojim, da bodo se vafhi tovarfhi ino podvuzhetniki, vafhe dekile ino hlapzi, s' kratkim, vafhi podlosheni vam priblishavali, ako lih bi od sazhetka njihove ferza bile proti vam zelo ledene, kakti se snegom pokrite; vafha lubesen bode nje odtopila, ino s' boshjo pomozhjo bote vi, zhi netrudlivi fkerb ino streshbo proti vafhim domazhim tovarfhom nosite, is dvanajstih ednajst njih sa vaf sadobili. Te vi snate, kda vafha vezhér pride, kak dobri hifhni gospodari, kak pridne matére domo iti, ino nebesfhkemi gospodari razhun dati zhres drage saverjete saflave, rekozhi s' Jesufom: Katere si meni dal, tiste sem jaf obvaruval, ino nobeden is njih se je ne pogubil, kak sin pogublenja a)

Pak dosti takih je, kerí fosebni (samovitni) shivijo, nikomi napre-
neftojijo, od nikoga neodvisijo. Tudi vsaki totih sna ino more svojo pri-
nafhati k' zelemi; kajti she v' starem sakoni se veli: *Bog j' vsakemi od
njih narozhil, fkerbeti sa svojega blishnega.* b) Jesuf je svojim nizhefa ne
tak mozhno priporozhil, kak lubesen proti Bogi ino med sobo; on terja,
da si med sobo tisto lubesen skashujemo, s' kero je on naf lubil; on veli
toto nam tak ostro priporozheno lubesen svojo molitbo; c) on naf tudi
vse le samo na tem ozhe sa svoje sposnati, da se med sobo lubimo, ino
ref tak, kak je on naf lubil. d)

a) Joan. XVII. 12.

b) Eccles. XVII. 12.

c) Joan. XV. 12.

d) Joan. XIII. 34. 35.

Tota lubesen pa she savolo tega neshmé nerodna biti, da mi imamo nasledovati Jesufa naf lubezhaga; lubesen taka more biti, kaka je bila njegova, kera vekfha biti neje mogla; kajti on je merl is lubesni k'nam, ino vekfhe lubesni nobeden nemá, kak da svojo shivljenje pufti sa svoje prijatele. a) Tudi se more prava lubesen potrebno fkos déla kasati; kajti zhi od tistega, kerega jaf is serza, ino také kak sebe lubim hudo, kero se nje-mi prigodi na shivoti ali na dúfhi, ob pravem zhaf premagam odverniti, ino ga neodvernem, temozh bres omézhenja famo gledam; jeli te smem rezhi, da ga od serza lubim?

Ker smo vsi Kristjani, tak tota naloshnost vsakega po sebi dosegne. Tudi se nemore rezhi, da je kdo tak sam sosebni, da bi s' nikom nebi bil edinjen, sakaj kak Kristiani smo mi, kak sveti Pavel pishe, vudi edinega téla, svete zirkve, kerega glava je *Kristuf* b) Ako lih vsaki totih vudov sa sebe imá svojo napostavljanje, ino okó kaj drugega opravlati, kak roka, ino vuho, tak le vsi vkup flifhijo, ino Bog je nje na enem téli tak rastavil, da, *kak Apostol pravi, nega v' téli rasklanja, ampak da en vud sa drugega enovolno shkérbi. Zhi en vud terpi, vsi vudi sraven terpijo; ali kda je dobro enimi vudi, vsi vudi sraven se veselijo* c)

Vfaki zhlovek, ino velko vezh fhe Kristjan je dolshen, svojo pomozhливо roko podati tistemi, kerl je v' nevarnosti padenja, ino njega ravnega dershati, ali, kda je padnul, njega gorvsdigniti. Nobeden ali ne smé rezhi: Jaf sa sebe fkerbim; kaj se mene drugi dotikajo?

V' sofedovem hrami ogen vunpride, rasvi da ga sofed obzhuti; ti ravno mimo grefh s' rozhko vodé, s'kero bi ti lahko majheni plamen vgasnil; samudifh to storiti, rekozh, njegov hram se mene nikaj nedotek-

a) Joan. XV. 13.

b) Kolof. I. 11.

c) 1 Korint. XII. 25. 26.

ne; ino eno vuro posnej ga vidish spremenjenega v' pogorishhe. Jeli nesh teshkega pregreha storil na tvojem fosédi? Ino zhi nekega — ne hudobnega, ampak nekufhanega mladenzha, ali tudi dorashenega moshá prime shar nagloshelnofti, ino zhi on od njih ofleplen ne sposna velikote nevarnofti; ti pa vidish, da pogor more vunvdariti, ti bi samogel une, kerilshijo v' nozhi svojega shivlenja, v' grefnem spanji, sbuditi, ino odvernuti nevarnoft pogóra — ti bi samogel svelizhezhe opomine, miloferzhne profhnje, svete molitve is rozhke lubesni kakti vodó v' ogenj vleti, ino zhi tega ne storish, jeli ne mislish, da je dosti vekfhi tvoj greh?

Naj le nobeden ne verje, kakda bi mi ne premogli drugih pobolshati. Zhlovek, ako ob pravem zhafi ino na pravem kraji poprime, nesmérno dosti premaga. Keri je dober, zhi nebojezhljivo pak le zhedno fe pripové k' Jesufi ino njegovi svete zirkvi; zhi bres vse strahljivofti obstoji, kdo je ino biti ozhe — dober sin svoje svete zirkve; zhi kak taki bres protigovora stori, kaj ona veli, popufsti, kaj ona prepove; zhi ne dopolni samo njenih sapovedi — na prikklad — zhres sdershavanje postov, zhres sveténje nedél ino prasnikov, ampak zhi so njemi tudi zhastivredni migi ino shele tote matere; zhi ravno sato, da ona to rada vidi, vezhkrat, ino ozhitno svete sakramente priimle, ino pri poboshnoftah, ino svetih opravilah, kere ref neso neopufhlive, pak le sa dobro prikkladnè, fe prikashe, zhi se bres straha isrezhe sa Kristufa; tak she to dobrovitno napotegne medle ino flabe Kristjane, ino rasvi da dosti guzhí, ali dosti fe s'njimi potika, je nje fkos svojo pomishljivo ino ne menje nestrahlivo djanje napravil saterte ino potihne.

Njegove lepe djanja so luzhi, katere okoli njih rasfhirjavajo nepovolno svetlobo, kajti kak Jesuf pravi a) *vsaki, kerilshudo dela, luzhsovráshi, ino ne pride k' svetlobi, da nebodo njegove déla obdolshene.* Kak

a) Joan. III. 20.

prevsetno ali taki medli Kristjani zhi so fami, sapovedi Boshje ino zirkvene preftapajo, njihova prevsetnost se le prelomi, kda shelen Kristijan nesapleten med nje pride; oni so primarjani pri njegovi luzhi viditi svoje nagofli ino morejo, zhi takega vrednega pogledajo, naj menje fami sebi svojo nevrednost obftati.

Na tako visho sna dober Katolik, kak ferzhen mosh dvanajft bojezhlivih v' pobeg stira, tudi telko medlih Kristijanov v' omóto spraviti, tak da ako lih se zelo nikak ne pobol'hajo, ali fhe ne dnef, naj menje prizho njega hudega se vezh oddershavajo. Zhi se ali med dvanajftimi flabimi le famo eden dobroshehen Kristijan snajde, tak bi on sam, ako fveto mudroft, ferzhnost ino isterplivo mozh kashe, vse v' redi obdershal.

Oshivleni od vere na *Jesusa*, bi takfshni, kak ferzhen mosh sad svojimi ognjometavzomi ino safipomi, tudi sad duhovnim, neutroflivim nafipom bili ne famo zelo obvarjeni, ampak fhe bi v'fim, kerí neso s' *Jesufom*, v'fim ozhitnikom ino grefshnikom strah napravlali; kajti v'fi, kerí pod obladovitno bandero *Jesufovo* is-hajajo, nasaj pridejo kak obladavzi.

Bog je njemi, píshé sveti Pavel, imé dal, kero je zhres vse iména, da se v' iméni Jesufa imájo perkloniti vse kolena tih, kerí so v' nebi, na semlé, ino pod semló. Ino kak je Peter nestrafhlivi vu vífokem sviti Judovfkem pofvedozhil; nega drugega iména pod nebom danega ludem, fkos kero bi mogli isvelizhani biti. a)

Oferzheni od te vere na *Jesusa* bi tudi famo nekateri ne vnogi junaki, kak hitro bi le hteli se prikasati, ako bi pustili svojo luzh fvetiti, fvetlo bojezhlive grefshnike od ozhitnega terfshifha v' njihove temne kote odgnali; té bi vnogi, ino velikí kamni, zhres katere sdáj telko nedolshnih padne, is pota bili spravleni; ino dofti bi'she bilo pridobléno fkos dobro-

a) Philipp. II.

b) Djanje Jogr. IV. 12.

shelnoft sofebnih zhednih ino dobrovofhlihiv Kristjanov. Kda fo she do-
bri do tá prifhli, da hudobne od ozhitnih tershifh preshenejo, ino nje
liki vu voski proftor sagradijo, té je oblaft temnofti obftifnjena, ino hudo-
bia fe naj fkrije v'fvojih kotovinah k' laftnemi grisuvanji.

Dober Kristjan, zhi flabega ozhe obdelavati, sbudi s' poboshnimi
befedami, ali rasvi da kaj govori, morebiti se fvojim poboshnim sdershan-
jom v' njemi dvoje, jeli prav dela; on prebudi, nepokojnoft vesti zhres
vfe, kaj je hudega storil, strah zhres nafledovke fhkodlive is tega priha-
jajozhe sa njega, vupanje totim vuji, zhi se sad oberniti ozhe, ino morebiti
shelenje, da bi se rad nasaj obernil. Na tako vifho bi grefnik tak dalezh sprav-
len bil, da bi samogel zazheti pohajati pot krepofti. Zhi ga dober is pervega,
kda fhe je slo flab, verlo poterplivno vodi, tak da ga pufti kda ino kda po-
zhivati, ino njemi dovoli, naj prvi podihne na zvét krepofti, da naj imá
neko odfhkodovanje sa sgublene vshitke, tak se fmé vupati, da bo, kak
po zha fem naklonoft k' grehi doljemle; lubesen k' Bogi ino ku krepofti se
povekfhala.

Lubesen povfodik premága, ino zelo hudo opravi, k' zhemi vonder
nemámo pomozhi od sgorah. Zhi je ali komi prava vola, sablodenega na-
saj voditi; zhi imá polno vero ino terdno savupanje, da v' Bogi vfe pre-
more, ino zhi gorí od lubesni, kera sa Boga se naj vikfhega vupa, te
grefnika nasaj privodi, naj bi se bil sablodil kakfi dalezh.

Ako lih na to vifho vfaki sa febe sa obzhinfko blashenftvo zhlovesh-
kega naroda jako dofti premore prinafhati, se le nefmé ne sposnati, da fhe
fo k' temi potrebne pofebne laftnofti. Naj perva rezh pritem je lubesen,
kera se neotrudi v' terplenji ino poterplenji, kera, kak fveti Peter pifhe a)
*sa Boga volo shaloft prenese, ino krivizo terpi, kera v' ftopinje Kristufa fto-
pi, kerí kda je bil preklinjan, neje nasaj klel, kda je terpel, se neje protil,*

a) 1 Petr. II. 19. 20. 22. 23.

temuzh se temi prek dal, ker je njega krivizhno sodil. Mi se moremo po opomini tistega Apostola, a) proti bratom skasati poterpeshlivi, lubesnivi, vsmileni, tihi, ponishni, ne povernivati hudega s' hudim, ne kletve s' kletvo, ampak, kak je naf Jesus podvuzhil, b) namesto povernenja rasshalosti volo iméti, nam puftiti druge nadjati, dobro tim storiti, kerí naf sovrashijo, moliti sa te, kerí naf preganjajo: Tak strelize lehkomišlezhe sbrifanosti ne bodo dobrih dosegnule, neti njih shalilo fkrivno ino ozhitno preganjanje; kajti, kak je htel Apostol. c) Njihove ledja so opasane s' resnizo, ino oblezhene s' oklepom pravize, ino nogé obute s' pripravlenostjo k' Evangelji mira. Vsemejo branilo vere, s' kerim premorejo ogasiti vse ognjene pushize naj hujšhega, ino vsemejo shelesno kapo svelizhanja ino mezh Duhá, kerí je beseda boshja. Ino zhi se mi ne otrudimo terpeti ino lubiti, kdo smore naf sovrashiti?

Ako so na tako visho sašpani Kristjani fkos naf is svoje drémote sbudjeni k' febi prišhli, ino ako sazhnejo sposnavati raslozhek med pravim Kristjanom ino takim, kerí famo tega imé nôsi, nje zhujemo, kasajozhe na poboshne, kak sablodene v' knigi mudrosti rezhi d) *Toti so, kere smo nekda k' smehi iméli ino sa vredne posramotenja; mi bedaki smo deršali njihovo shivljenje sa bedastvo, ino njihov konez bres zhafti; glejte, oni so pribrani k' otrokom boshjim, ino njihovo postavlenje je oftati med svetnikomi boshjimi; mi smo se ali sablodili na poti resnize, ino nam je ne svetila luzh pravize; ino solnze mudrosti je nam ni gorpišhlo. Trudni smo postali na poti pregreha ino pogublenja; teshavne zeste smo hodili; le samo pota gospódovega nesmo najšhli.*

a) 1 Petr. III. 8. 9.

b) Matth. V. 39.

c) Ephes. VI. 14. 15. 16. 17.

d) kniga mudrosti V. 3. i. d.

Zhi ali taki sazhinjajo svoje hudobne navade kak trefhlika trofiti, tak se njim more dobro sdeti, vam gorezhim od lubesni k' Bogi ino blishnemi blishe biti, ino se pri vas segrevati. Ino kak povsdigavajo zho more sa nje biti, zhi vidijo, kak zherstvi se giblete v' hishnem krogi, kak se vam, ker nizhesa ne sazhinjate bres Boga ino Jesufa, ali vse dobro prigodi, ali kak se vi pri neis-hanjanji (nepridgodbi) she leplhi kashete, da vi sabstojno opravilo dershite sa vishefho skufhavanje, ino sa poterdenje pohafnite, fkos kero nasaj dobite slato vafhlih dobrih del, na kerih she je le vseli kaj zhloveshkega, ozhisteno od totih shlintrov; zhi obzhutijo, da vi, ako lih vsak den s' Bogom obhajate, le domazhe dela fkerbno opravlate; da vi v' zirkvi veselnosti ne premenite, ampak njo she ponishnéfhi, lubesnivéfhi, miloferznéfhi, opashivéfhi ino poterplivéfhi sapustite, da vi od spovednize dosti zhistéfhi s' jasno miseljo ino ponovlenim serzom; od vezhkratnega svetega obhajila (vshivanja) lubesni vrednéfhi domo pridete, zhi oni pri vas ref nekokda v' pamet vsemejo smenjo raspoloshenja, ker veselost, ali neveselost nashih zhutov ino misel od vno-giterih rezhi odvisi, kerih nemore drugazhkih narediti tudi naj bolfhi; zhi pa sraven opasijo, da le ne sgubite sterplivnosti, ino vsm proti pridete s'mirovnostjo, s'kratkim, zhi vidijo, da vi delo ino pokoj, zhast ino framoto, veselja ino shalosti, vse, kaj Bog svojim poshila, kere ozhe, da bi popolnomni postali, tak véte rasdelati, de se skashe kak lepa, hafovitna zelovina. Ino zhi pomislijo, da ste vi, v' sholi Jesufovi napelavani se navuzhili tak shiveti, jeli bi bilo mogozhno, da oni nebi nje radi iméli, ino voshili, tudi biti sholari Jesufovi? — Te naj vsaki dober posleduje lepi priklad svetega Andrafha, ker je svojega brata Petra prvi k' Jesufi privodil, ino kak je posnej Apostol Filip svojega starega snanza, pravizhnega Natanajela gosfodi predpostavil a) tak sna vsaki dober flabega Kristjana,

a) Joan. I. 42. 45.

keremi je vola, se poboljšati, pri gospodi predpostaviti, ker bo ga bres dvojja dobro gorvsel; kajti je obezhal, *keri kmeni pride, tega nebom vun vergel.* a)

Tako bi vsi dobri Kristjani ti den, v' kerem sablodeno déte k' nafi sveti zirkvi nasaj privodijo, predgari ino Apostoli postali, bres drugega shegnavanja, kak s' unim, kero so dobili se svetim sakramentom Firme (poterdenja) fkos kero so obdershali miloft od fvetega Duha, da bi premogli ne famo fami isterpeti v' shivi veri *na Jesufa*, temozh tudi njo fkos besede ino dela drugim pridéliti, ino oni bi bili opravili, kaj je htel *Jesuf nakasati s' besedami* b) *Tako naj svéti vasha luzh pred ludmi, da vashé dobre dela vidijo, ino zhashtijo vashéga ozheta v' nebesah.*

Kak ali po taki vishi ne famo staréshhi, ino vuzheniki, ino rodvinski ozheti ino naprejpostavljeni, ampak tudi vlaki fosebni zhlovek ima veliki proftor, kaj dopernashati k' blashenstvi ludi, tak she tisti po dosti vekfhi meri dobrotlivo snajo primagati, katere je Bog fkos shlahtnost (imenitnost) ino visokost njihovega stana posebno htel isnamenuvati.

Oni so kak jasnogorezha posvetloba na svétlivifhnem turni, da bi svétili v' nevihtni nozhi tistim, ker se snajdejo na genlivem morji, da se njim ladja (barka) ne polama, ino da obvarjeni brodifhe dosegnejo.

Shlahtnost ino svetlost osob imenitnih fkos rojstvo ali veliki posvoj je enaka lepemi okrajniki is slata, nagisdanemi s' dragim shlahtnim kamenjom; obrasi v' njega so njihovo shivljenje ino déla.

Jesuf s' njimi ozhe polepótiti svojo naj velizhanfko sidino, sveto zirkvo. Da lepo ino bogato okrajenje sa volo sebe ozhi na sé vlezhe, tak bi mogla lepota ino Vrednost obrasa nadoména biti velizhanfkemi okrajniki, ker ga okráji, da ga sposnamo vrednega takega okrajnika, ino ga

a) Joan. VI. 37.

b) Math. V. 16.

prezhudivamo; kajti ako bi obras bil bres notrejne vrednosti, tak bi drago okrajenje napoték bilo, njega sanizhavati,

Prav so mislili poboshni ino svedeni ludje, kerí so me obshaluvali, kda fem prek vsel pastirsko palizo; kajti po njihovi misli je sveti Pavel rekel: a) *Kdo shkofovsko flushbo sheli, dobro delo sheli.* Htel je povedati, taki sheli jako teshko, ali pa tudi jako saflushovitno rezh. Ino sa ref, da more biti mojo vsakdajno delo, skerbeti, da vezh od pol miliona vérnih se napelava na pot svelizhanja, ino da se nobeden nesablodi is mojega sadolshenja na odpotje, ali bo sapelan od hudega, tak bom malo zha-fa najshel k' pozhivanji.

Zhi me ali frezhajo poboshne ino sposnavlive dushe, kda sazhnem s'mojim krishom obtesheni nagor hoditi sveti breg, te je po pravem, da me omilujejo, kajti mojo shivljenje bode se prezej krishnemi poti, moj konez krishanji enázhilo. Jas pak le nikaj ne rasdvojim, savupam na Bogá, ino prosim, naj bo posvezheno njegovo imé.

Ref je, da posmilevna misel pokojí ino odsháli, pak ne popolno-ma, ako ne prískozhi s'djajno pomozhjo. Sveti Jakob pishe b) *ako bi brat ali sestra bila bres oblazhila, ino vsaki den shivesh potrebúvala, nekdo pak is vas bi k' njima rekel: Bog vama pomagaj, ogrejta ino nasfitita se; vi pak njima nebi dali tih potreb sa shivot, kaj bi to pomagalo?*

Jas nesmem, kaj je Jesus smél, odvernivati povsmilenje dobrih ludi; kajti Jesus je sam sebi sadosi bil, jas pa zhutim mojo slabost, ino morem ludi povsmilenje posheléti, da meni pristopijo pomagat nositi breme meni nalosheno.

Ako bi hteli prav vnogi sami hoditi, tak da nebi meni trebalo njih na moje rame vseti, tak bi bilo mojo breme slo oblehkoteno; ino

a) 1 Timoth. III. 1.

b) Jakob. II. 15. 16.

ako bi hteli staréshi, ino vuzheniki, rodvinfski ozheti ino naprépostavleni sebi fkerb vezh na ferze naloshiti, da se sdershi red ino framoshlivoft; ako bi se fosebni Kristijani pomójali, kasati sablodenim pot k' Jesufi; ako bi hteli vihféshi nisheshim napré svétiti s' kristjansko mudroftjo ino krepostjo, tak bi bilo mojo opravilo polehkoteno, ino jaf bi te smél vupati, ako lih jaf ino moji sprevozniki, stojezhi pod mojim navishanjom, vsih sablodenih nemoremo isnajti, she le vse najti v' domovini pri *Jesufi*.

Lehko bote potem sposnali, da neje sadni konez tega pervega mojega pisma poselnega, da bi sadofti djaf fami navadi, po keru vikfhi pastiri posdravljajo svojo lubleno zhredo, drugazhi bi jaf to bil storil hitro pri nastopi moje pastirfke flushbe. Vekfha je mojega ferza potrebnost, kak famo vam pisati posdravljenje. Sem postavljen zhres vinograd nedomérno velike ras-shirjenosti, pri keru fem v' migi mogel sposnati, da jaf sam nizhesa ne premagam, ino tudi s'mojimi poredovnimi sravendelavzomi nedois-hajam; is tega je v' meni shela postala, v' obema poselnima pismana sraven mojega naj ferzhlivefhega posdravljenja tak moje meshuike, kak tudi val, mojo verno lustvo, silno profiti, da bi naj meni pristopili pri sidanji velikega, vezhnega hrama, ino pri vojfkovanji proti obzhinfkemi fovrashniki pod bandero Jesufa Kristufa mene sprevoivali.

Dabi pa totemi povablenji kako tesho dodal, fem htel nekatere tjedne pomifhlavati, kaj bi imél povedati mojim bratom, duhovnikom, ino mojim sinom ino zheram, vernim zirkve, da nebi, kda bi nje bil povabil sa sravendelavze pri mojem velikem opravili, s' isgovarjanjom odstanjuvali, enaki unim, is kerih neso prifhli povableni v' Evangelji gostjé k'velikemi gostuvanji a) Pak fem pri nastopi mojega shkofovfkega sedesha v' pervima meszoma komej najshel dva dnéva, kda bi se smogel sebrati.

a) Luk. XIV. 18. i. d.

Sato sem mogel proti silenji mojega ferza do dnef nasaj dershati; ino ako bi se meni prifrezhalo, da bi s'tem perdobil jako dosti marlivih delavzov, tak bi bilo dosegnjeno mojo poshelenje, ino jas bi snal veseli protigledati prihodnosti, kajti zhi jih sto jeserov s'raven mene v'faduje vu vinogradi, bomo pridelali dosti sada; zhi pa telko jih pripomaga k' sidanji nevmirajozhe sidine, tak bodo v' nji pripravlene lepe ino vnoge prebivališa, sa blasheno v'kupostanenje v' njih s' vsimi vernimi bres bojesni lozhenja; ino zhi mi velikofhtetni pod varstvom Boshjim proti sovrashnikom *Jesufovim* vojskuvamo, kdo bode nam odtergel obladavni venez, ali nje-ga napravil le samo dvojlivega? *Bog je, kerj mene osvétli, on je mojo svelizhanje, koga bom se bojal? On je varih mojega shivlenja, pred kom bom trepetal.* a)

Pri tem pa naj ne posabimo, da se le samo v' iméni Jesufa, pri nafhem opravili sebiramo; kajti to je ravno naj potrebnéfho; sej le Jesuf pravi: *Bres mene vi nemorete nizhesa storiti.* b) Ako bi mi bili she tak vno-gofhtetni, bres Boga le nizhesa nesamoremo; le samo zhi je Bog s'nami, f'kos njega opravimo nebeshko delo,

Da pa Bog bo s'nami, moremo molíti; moremo nafho slabost, nagost, ino vboshnost shivo sposnati, ino kak siromaki pri vratih boshje smilnosti stati, bres katere nega rešenja. (odtenja)

S'tako ponishno miseljo moremo ediniti ferze, polno terdnega savupanja, da Bog smore ino zhe pomagati, zhi mi se sveto vero, poboshnim savupanjem ino s' gorezho lubésnijo k' njemi klizamo (sovemo) ino ne henjamo svati s' malimi, od kerih Jesuf pravi: Pustite otrozhizhe k'meni priti, ino nikaj njim nebránite, sakaj takih je Boshjo kralestvo c)

a) Pfalm- XXVI 1. 2.

b) Joan. XV. 5.

c) Mark. X. 14.

Sato da škos nepreftavno molitvo vse spremoremo pri Bogi, kerí ne posna nemogozhnosti, *jaš moje kolena pripognem pred ozhetom gospoda našega Jesufa Kristufa, od kerega is-haja vse narodjeno v' nebesah ino na semli, da vam po bogastvi svoje zhašti dodéli, da bote škos njegovega duhá v' mozhi poterdjeni v' notrajnem zhloveki, da bo Kristus škos vero vu vashih serzah prebival, ino vi bóte v' lubesni v' koreninjeni ino spodlošeni.* a)

Dragolubljeni! pripognite s' meno kolena, ino molmo sraven vsi škos Jesufa k' nebeshkemi ozheti sa našho posvétno ino vezhno blashenstvo, sa zirkvo ino vlast obzhinško. Molmo, naj nevidni najvikšhi pastir Jesuf Kristuf vidni glavi našhe svete zirkve, všim vikšhim pastirom ino zelemi duhov-nemi rodi svetega Duhá pošhile, kerí nje naj osvėti ino pomozhi k' všemi dobremi, da naj bodo škos svoj navuk ino déla sol semle, luzh svéta b) da pa naj tudi sam toti Boshji Duh vernemi lustvi serza priproft dodéli, s'kero duhovne, kerí tudi zhlovezhnost na sebi nosijo ino flabosti imájo, satega volo nikak menje sa flushevniké Kristufové, ino poškerbnike škrivnosti Boshjih sposnajo, kerí, ako lih sami blodijo, sa to sa nizh menje snajo grehe popušhati, ino vráta k' nebesam odpirati.

Molmo sa našhega naj milostivnešhega *vlastnega ozheta*, ino sa našho *vlastno mater* ino sa *zeli presvetli zesarški rod*, naj do konza zhafov blagodarovitno zvéte, ino mi, kerí se s' gorezho hvalnostjo k' Bogi Ester-rajšké otroke imenujemo, preveno njegove naj dobrotlivešhe obranbe se vshivamo. Ino zhi smo našhemi vlastnemi ozheti se svestjo ino se serzhnostjo priklonjeni, da je našh vikšhi oblastnik, ino da, kak sveti Pavel pravi, c) *nega oblasti, kak od Boga postavlena, ino se vsaki, kerí se oblasti prepira, Boshji sapovedi protistavi*; zhi nesmo pokorni tak is bojesni

a) Ephes. III. 14. 15. 16. 17.

b) Matth. V. 13.

c) Rimel XIII. 1. 2. 5.

kaſhtige, kak savolo veſti, ino s'timi lepimi ino poboshnimi miſlami damo, kaj vſakemi flíhi, *ſhtibro, komi ſhtibro, dazio, komi dazio, ſtrah, komi ſtrah, zhaſt, komi zhaſt ſmo dolshni* a) te ſmo kak kriſtjani ino kak podloſhni voló Jeſufovo ſpolnili, kerí nam je ſapovedal, *da bi mogli dati Bogi, ino Zefari, vſakemi njegovo.*

Ako naſha molitva v'febi ſklene blaſhenſtvo vlaſti ino ſvete zirkve, vſe sdershava, kaj ſe dotizhe naſhega poſvetnega ino vezhnega svelizhanja. Zhi pa mi tudi po opomini ſvetege^a Pavla eden ſa drugega mólimo, zhi tak molimo, da je prevena molitva naſho delo ino pokoj, naſho vſtradanje ino vshivanje, naſhe jaſne ino oblazhne vure, kér mi vſe po opomini ſvetege Pavla ſtorimo v' iméni Jeſufa, ino ſamo ſa njega ſhivimo; te je naſho ſhivljenje nepreſtavna boſhja flushba, naſho hiſhno opravilo molitna kniga, is kere v' malih raſtavkih preveno molimo.

Na takó viſho bi snala po zhaſem zela Shkofia ſkos obzhinſko ſoſedinenje nedoméno velika zirkva poſtati, ino velizhanſki hram Boſhji; v' kerem vnogofhetne bogabojezhe rodvine jeſero ino jeſero altarov ſpodóbijo, kerí nagisdani s' bliſhkétom ſvoje nedoiſhnoſti ino krepoſtnega sadershanja ſe ſvétlijo kak ſolnze. Verni, poſvetleni od jaſne luzhi *vere* bi ſe tu ſvétili kak ſvesde na nebi, kerih ſharenje ſe redí s' oljom ſvetege *savupanja*, ino is ſto jeſer kriſtjanſkih ſerz, oshganih od *lubesni* k' Bogi bi kak is aldovavne kadinize nozh ino den dobroduſhezhe kadila viſhek k' nebi ſe vsdigavale.

Jeli nebi naſ mogel ſagled takega zhudeshovitnega hrama k' prezhudlivóſti ſavseti? Jeli nebi moglo biti pol miliona poboshnih Kriſtjanov prelepo nagledanſtvo ſa Ajngele ino ſa ludí? ino jeli nebi moglo palshan-

a) Rimcl XIII. 7.

c) Math. XXII.

fko difhanje svetih dél sa naf semlenfke popotnike od viſhe oshivezho biti ino nam preprijétno.

Ino ako bi fovrashniki Jesuſovi is fame prigodbe, ali is novosvedlivoſti, alizelo se fovrashljivo miſlijo, s'kako je Sauluf v' Damafhko meſto priſhel, v' toti nafh zhudeshovitni hram priſhli, jeli nebi tudi oni mogli, kak Sauluf od blifka vdarjen, na semlo padnuti, ino se spremenjeno, pobolſhano miſlijo, ſoſebni ſakrizhati: *Gospod kaj ozheſti, da ſtorim?*

Sato sázhnimo ſidanje v' iméni *gospoda*; duhovniki, ſtaréſhi, hiſhni ozheti, naprépoſtavljeni, vſi vi, keru se ſposnate k' Jesuſovi banderi, viſhni ino niſhni, ſebérite ſe okoli mene! S' Boshjo pomozhjo nebom smenkal, da hom s'vami pri opravili, opominjavajozh vaf k' ſérzhnoſti.

Tudi mám ſavupanje, da mi bo ſkoro mogožno vaf obifkati, ino možno ſhelim, naj moje zhrede v' dobrem ſtani, varihe ſveſtne ino zhuvavne najdem. Boshjishegen naj bo s'nami vſimi, da to, kaj dneſ k'njegovi zhaſti ſazhnemo, nekda dolkonzhano naj vidimo. K'temi vam podélim moj fhkofov blagoflov. *Posdravite ſe med ſobo, ſe ſvetim kuſhovanjom. Vſi ſvetniki vaf poſdravijo, miloſt goſpoda naſhega Jesuſa, ino lubesen Boshja, deléshnoſt ſvetega Duha bodi s'vami.* a)

Njemi (trojo edinemi Bogi) bodi zhaſt v' zirkvi ſkos Kriſtuſa Jesuſa med vſimi ródomi na vſe véke. Amen. b)

Is fhkofovega Sedesha v' Gradzi, na 25. den Proſenza (Januara)
1825 leta.

R O M A N
FIRŠT, INO ŠKROF.

a) 2 Korint. XIII. 12. 23.

b) Ephes. III. 21.

(60-)
v. argst. 1943

